

SELIM

Naslonjen uz Spirtinu kucu, koju smo svi voleli, jer je bila stara jos iz 1840. godine, sedeo je ulicni cistac cipela. Svi su ga skraceno zvali Selim, zapravo niko mu i nije znao pravo ime. Bio je crne puti, ostre cekinjaste brade, ponegde vec bele, ali bujne crne kose koja je ostajala nedirnuta cak i pri naletima najjaceg vetra. Star ali zivahnih pokreta, lupkao je cetkom po svom postolju za cipele prizivajuci musterije.

Kad god bih krenuo kroz glavnu ulicu, ka zemunskoj pijaci da poslusam majku, naleteo bih na Selima. Svima je bio simpatican, pa sam i ja uvek zastao ispred njegove "radnje". Okolo je trckaralo petoro sitne dece, njegovih unuka, koja su takodje uljudno pozivali musterije:

- Komso, ajd' malo da vam damo glanc. Selim je super "majstor", ama ima da se sija ko' tepsija. U oko ce da te zaslepi. Ajde bre komso, ima da budes ko' nov. Car nece ti bude ravan, majke mi!

Ljudi su zurili, ali mnogi bi zastali da im "majstor" Selim udari glanc kad krenu na posao "u oko da ga zaslepi". Deca bi poskakivala ispred "radnje" i pljeskala, radujuci se sto su privukli musteriju. Niko nije ostajao ravnodusan, pa bi i njima tutnuo neki dinar. Tek onda bi nastajalo slavlje i skakanje u vis, a pare su trljali kroz svoju razbarusenu kosu "da se kote", kako su voleli da kazu.

Selim se samo blago smeskao, sukao brdice i grdio ih.

-Ajde, tise! Nemoj da mi rasterujete musterije.

Oni bi jos vise vikali i skakali, dajuci mu do znanja da su oni "majstori" da dovedu musterije. Tako je bilo svaki dan dok ne padne mrak, a onda bi Selim pedantno spakovao svoje rekvizite za ciscenje obuće i spremio ih za sutra. Imao je sve vrste paste za obucu "Ilirija", nekoliko razlicitih cetki, parce coje za glancanje, stitnike za carape, a drzao je i pertle ako nekom zatrebaju.

Unuci su mu pomagali da ponese "radnju" kuci jer im je to bilo pravo zadovoljstvo. Selim ih je neizmerno voleo, ali se uvek pravio da je strog, sto su oni znali, kao i svi unuci. Najstariji unuk je imao oko deset godina i kad Selim iznese "radnju", uvek bi dedi ocistio cipele. Selim je primetio da ima dara i pustao ga je da to cini, jer je vec poceo da stice brzinu, a i pokreti su mu bivali sve uvezbaniji. Samo je sukao brkove i smeskao se sto je znacilo da je zadovoljan. Decak je sve vreme, dok ne pocnu da se pakuju u predvecerje, kad sunce utihne i padne mrak kao kad se spusti zavesa pred treci cin, upijao svaki Selimov pokret i bilo je jasno da je Selim dobio naslednika u "radnji".

Ja bih svaki put kada sam tuda prolazio zastao. Zastajali bi i drugi, i mladi i stari, i svi su ih sa simpatijom posmatrali, a kako i ne bi kad su onako crnpurasti i musavi bili prava atrakcija. Kad nije bilo musterija, Selim bi mahnuo rukom i pozvao me da stavim nogu na postolje za cipele.

- Hajde, daj nogu da oglancamo. Platice kad porastes.

Meni se to svidjalo i bilo mi je drago sto nikad nije prekidao glancanje mojih cipela, cak i ako je dosla musterija. Trudio se da svakom pokloni istu paznju.

Te godine zima je bila jaka. Vetar je zavijao preko zemunskih krovova kao copor vukova i uvlacio se u ulice koje su stenjale pod naslagama snega. Trebalo je dobro naloziti vatru, da bi se stanovi zagrejali. Nasa "Kraljica peci" je neumorno radila do kasno u noc, a ujutro, otac bi je rano nalozio pre nego sto krene na posao. Selim se nadao da ce zima da popusti i da ce moci da radi, ali ona se otegla kao "gladna godina", kako je voleo da kaze i verovatno su u tom periodu lose ziveli. Doduse, tada je retko ko dobro ziveo posto su plate bile male. Secam se da je otac dolazio jako kasno, ali ja sam ga uvek cekao. Pravio sam se da spavam i slusao sam kako je govorio majci da svi moraju mnogo duze da rade i ostaju prekovremeno.

Kad provire prve visibabe, sneg pocinje da kopni i svi su sa olaksanjem izlazili na ulicu, a Zemun se polako oslobadjao ledenih okova. Neko ce otkopcati svoj grombi, drugi ce kod kuce ostaviti rukavice i vunene salove, ali svi ce predahnuti posle duge i hladne zime. Voda ce u potocima juriti niz ulicu i kao ponornica nestajace ispod debljih naslaga snega i leda. Zivost ce se vratiti na zemunske ulice i godina ce otpoceti novi ciklus. Doci ce prolece.

Ispred Spirtine kuce dugo nismo videli Selima, a onda se jednog dana "radnja" pojavila na starom mestu. Njegov unuk je raspakivao cetke i sortirao imaline i pertle. Crnpurasta starina nije izdrzala zimu.

- Sad sam ja sef od radnju, samo "majstora" nema, ali ima da vam damo glanc ko' da je tu. Ajd' komso, sve je isto. Ima da se sija, majke mi.

- Oglancaj, - rece prva musterija, - da se sija, ali onako carski, znam ja da si ti super. Bices ti bolji "majstor" od Selima.

Unuku nekoliko suza orosi lice, dok je hitrim pokretima prevlacio cetkama preko cipela. Ostali Selimovi unuci su sedeli pored brata i nisu skakutali pored "radnje" kao obicno, jer vise nije bilo glavnog "majstora".